

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Oprettelse af retskreds nr. 7: Hørsholm birk, oprettelse af et yderligere dommerembede i retskredsene nr. 38: Odense købstad, og nr. 86: Esbjerg købstad m. v., samt nedlæggelse af retskreds nr. 91: Nørre Rangstrup og Hviding herreder).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 5832; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 1147).

Udenfor tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Vagn Bro: Jeg skal på mit partis vegne anbefale det af et flertal stillede og af den højtærede justitsminister tiltrådte ændringsforslag med hensyn til ikrafttrædelsesdatoen.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Vagn Bro: Jeg vil om selve lovforslaget gøre den bemærkning, at det er med stor beklagelse — denne bemærkning fremsætter jeg på mindretallets vegne, og den tiltrædes af det ærede medlem hr. Jørgen Gram og uden tvivl af flere af mit partis medlemmer — vi ser denne isolerede nedlæggelse af Toftlund dommerembedet ske. Men nu har vi gjort, hvad vi efter min mening har kunnet gøre, og jeg ser ikke, at man sagligt set kan hjælpe denne vest-sønderjyske kreds ved at stemme imod hele loven nu ved tredie behandling.

Jeg vil snarere understrege, at når vi stemmer for lovforslaget med den rigtige oprettelse af en retskreds i Hørsholm og oprettelse af de to dommerembeder i Odense og Esbjerg og den isolerede og efter vor mening urigtige nedlæggelse af dommer-

embedet i Toftlund, da skulle denne vor positive afstemning betyde, at vi fastholder justitsministeriets besparelsesmotiv anvendt også i andre dele af landet end lige i de tyndtbefolkede vestlige egne med den dårlige jord.

Vi får nu se. Kun den, der lever, vil kunne konstatere, om der kommer flere resultater.

Thestrup: Også jeg skal anbefale, at man her ved tredie behandling stemmer for lovforslaget, og for ikke at tage for meget af tingets tid kan jeg sige, at jeg i eet og alt slutter mig til de bemærkninger, som den foregående ærede taler det ærede medlem hr. Vagn Bro har fremsat.

A. C. Normann: Jeg udtaler en beklagelse af, at man ikke fra regeringens og udvalgsflertallets side har kunnet tage hensyn til mindretallet, som i denne sag er ret stort, og som havde ønsket, at spørgsmålet om Toftlund retskreds' nedlæggelse udskydes til næste år eller afgøres i forbindelse med en samlet plan for de danske retskredse.

Mit parti kan stemme for lovforslaget her ved tredie behandling under hensyn til, at vi lægger vægt på, at lovforslagets øvrige bestemmelser bliver gennemført.

Holger Larsen: Da mit partis ordfører ikke kan være tilstede ved dette møde, skal jeg på mit partis vegne anbefale at stemme for lovforslaget her ved tredie behandling i den skikkelse, det nu har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 126 stemmer mod 9; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget m. m.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 5876).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 130 stemmer mod 6.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Man gik derpå til:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 131 af 17. april 1916 om lods-væsenet med senere ændringer.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 5827; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 1151).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 137 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 191 af 17. april 1941 om anlæg af en motorvej fra Rødby Havn til Storstrømsbroen og af lov nr. 168 af 11. april 1942 om anlæg af en motorvej vest om København samt udbygning af Hørsholmvejen som motorvej.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 5883; udvalgets tillægsbetænkning findes i tillæg B. sp. 1145).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Anker Lau: Det ligger således, at hvis lovforslaget forkastes, behøver ministeren

en endnu mere vidtgående beføjelse end den, der indeholdes i lovforslaget. Mit parti vil derfor ikke stemme imod lovforslaget, men undlade at stemme.

Alfred Jensen: Jeg har allerede givet udtryk for vor stilling til de problemer, der er i forbindelse med de to love, der her tænkes ændret, og udtalt mig om vej- og trafikproblemer. Min gruppe har yderligere ved afstemningen om ændringsforslagene ved anden behandling givet udtryk for, at vi ikke er tilfreds med den affattelse, lovforslaget har fået. Vi kan ikke tage medansvaret for lovforslaget i denne skikkelse, og vi vil derfor afholde os fra at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 106 stemmer; 31 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling om udenrigsministerens redegørelse til folketinget af 26. maj 1954.

(Redegørelsen findes i tidenden sp. 5807).

Alsing Andersen: Den redegørelse for den internationale situation, som den højtærede udenrigsminister forleden gav, måtte i kraft af forholdenes natur desværre blive en fremhævelse af, at den uklarhed, der herskede, da vi sidst havde en udenrigspolitisk forhandling her i tinget, stadig er tilstede.

Skuffelsen over Berlinkonferencens negative resultat mildnedes dengang af forhåbningerne til konferencen i Genève. Nu har denne konference været i mere end en måned, uden at virkelige fremskridt kan noteres. Det er ikke underligt, om befolkningerne kan føle utålmodighed, ja, håbløshed ved de mange internationale konferencer, der ikke synes at føre til noget i retning af det, som folkene længes efter. Der er dog grund til at advare mod håbløshed på dette område, og der er forresten endnu mere